

La Mola i el Montcau des del coll d'Estenalles

18 de gener de 2023

Assistents: Isabel Alcalde, Jaume Bertran (i la Fei), Karin Bruy, Pep Casas, Mercè Font, Miquel Maymó, Josep Maria Martínez, Esteve Mogas i Isma Porcar.

Distància: 15,4 km **Altitud mínima:** 834 m **Altitud màxima:** 1103 m **Desnivell acumulat:** 632 m **Temps total:** 5h 52 min **Cotxe:** Pep Casas i Jaume Bertran. 47 Km.

Ens trobem a les 7 del matí a l'aparcament del *Bonpreu de Vilanova del Vallès* i fem un cafè al restaurant *Marcos*. Agafem l'AP7, després la C58 en direcció a *Terrassa* i sortim cap a *Matadepera* per seguir la *carretera de la Mata* (BV1221) fins al *coll d'Estenalles*, on deixem els cotxes a l'aparcament. Encara que llueix un bon sol, ens abriguem força, perquè bufa un vent molt fred; el termòmetre marca 0,5 graus, encara que la sensació tèrmica és més baixa. Estem a 850 metres d'alçada.

Comencem fent uns pocs metres de pujada per una pista encimentada que s'acaba aviat. Deixem uns minuts el camí per veure, trencant a mà dreta, l'*avenc del Montcau*, un forat pregon que baixa fins a 16 metres de fondària. Després, reprenem la pista ampla fins al *coll d'Eres* (942,5 m), on es troben el camí que baixa del *Montcau*, el que arriba de la *cova Simanya* i *Sant Llorenç Savall*, i el que seguirem nosaltres cap a *la Mola*.

Sempre per sota un bosc d'alzines i algun roure escadusser, amb un sotabosc de boixos i estepes blanca i negra, el camí està molt ben assenyalat amb les marques del *Parc Natural de Sant Llorenç i la Serra de l'Obac*. Alternant tota l'estona pujades i baixades, passem pel *collet dels Tres Termes*, voregem el *Serrat Roig* i el *Turó del Boc* i, quan ja som molt a prop del cim, passem la *cova de la Sargantana*, una petita i curiosa formació rocosa en forma de cabana. En ben poca estona arribem a *la Mola*, a 1103,3 metres d'alçada. Son dos quarts d'onze del matí. La vista des d'aquí, oberta als quatre vents i en un dia ben assolat com avui, és fabulosa. Al nord veiem tota la serralada del Pirineu ben enfarinada per la neu que ha caigut els darrers dies; girant cap a llevant, Sant Sadurní, els *Cingles del Bertí*, el

Montserrat, els Tres Turons del Montalt, Cèllec i Sant Mateu... al sud la gran plana del Vallès i Barcelona, curulla d'edificacions i el mar sempre present al fons, *la serra de Collserola...* fins que la vista se'ns perd cap a occident, amb l'entranyable massís de Montserrat, i altra vegada el Pirineu nevad. Malgrat tot això, però, no ens hi quedem gaire estona, perquè fa fred, i decidim entrar a visitar el monestir i escalfar-nos una miqueta al restaurant, on podem esmorzar a recer i prendre una beguda calenta. Després demanem a un altre visitant que ens faci una fotografia de tot el grup, i empenem el camí de tornada.

Ens aturem en una curiosa roca anomenada *el Morral del Drac*. Diuen que en aquesta muntanya hi causava terror una fera llegendària i que, com va fer *sant Jordi a Montblanc*, va ser morta per l'espasa del cavaller *Spès*, segons uns, o la del comte *Guifré el Pelós*, segons altres.

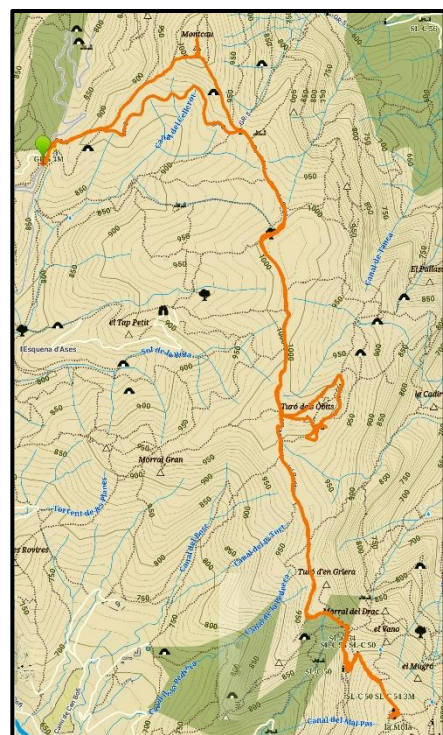
Quan arribem al *collet dels Tres Termes* ens adonem que ens hem passat del trencall per anar al *turó dels Òbits*. Com que intuïm que no pot ser lluny, agafem un camí a la dreta i, després d'un tram complicat de baixada, hi arribem al davant. Als *Òbits* (1031 m) hi ha una sèrie de coves i balmes que van ser habitades durant segles i que han estat l'origen de diverses llegendes.

Continuem cap la *font Flàvia* i altra vegada al *collet dels Tres Termes*, on recuperem el camí principal, i baixem fins al *coll d'Eres*. Aquí ens partim en dos grups: mentre uns tornen per la pista ampla fins al punt d'origen, els altres ens enfilem per un camí rocallós, enmig d'estepes blanques i sense cap arbre, que ens acosta al cim del *Montcau* que, amb 1056 metres, és el segon cim més alt

del massís. Sense estar-hi gaire estona perquè també hi fa fred, ens fem una altra fotografia de grup amb el disparador automàtic, i baixem directament per un corriol que ens mena directament al *coll d'Estenalles* i ens retorna als cotxes. És un quart de tres del migdia.

Anem a dinar a Talamanca, al restaurant *Les Voltes*. Bon menjar i molt ben atesos. La setmana que ve anirem als Tres Turons del Montalt. Ens trobarem al *Ramassar* a les set del matí.

Fotografies: Miquel Maymó i Pep Casas
Text: Pep Casas

<https://ca.wikiloc.com/rutes-senderisme/la-mola-els-obits-el-montcau-123714729>